

COLLEGA'S EN BAZEN

'Op missie in Afghanistan was het een voordeel dat ik vrouw ben'

1 maand geleden

Hoe is het om als vrouw te werken in een traditioneel door mannen gedomineerde werkomgeving? Ingelise Nieuwenhuijse (42) is kapitein bij de Landmacht en hoofd van het Calamiteitenhospitaal in Utrecht. 'Toen ik werd uitgezonden naar Afghanistan, had mijn commandant twijfels of ik daar als vrouw wel geschikt voor was. Maar ik denk dat het juist een voordeel was.'

'Na mijn studie heb ik zes jaar als fysiotherapeut gewerkt. Maar toen de zorg werd gereorganiseerd, namen de verzekeringsmaatschappijen het vak een beetje over. Terwijl ik juist meer met mensen wilde doen, echt iets voor ze wilde betekenen. Uiteindelijk heb ik me op mijn 29ste bij de Koninklijke Militaire Academie (KMA) in Breda aangemeld voor een tweejarig post-hbo-traject. Sindsdien heb ik binnen Defensie allerlei verschillende functies bekleed op het terrein van personeelszorg.'

Missie

'Ik ben twee keer uitgezonden geweest. In 2008 naar Afghanistan en in 2015 naar Mali. In Afghanistan was ik

personeelszorgfunctionaris in een operationeel opleidings- en trainingsteam. Mijn commandant had aanvankelijk twijfels of ik daar als vrouw wel geschikt voor was, vanwege de cultuur daar. Hij was bang dat ik extra bescherming nodig zou hebben. Uiteindelijk denk ik dat het eerder een voordeel was dat ik vrouw ben. Wij zaten daar om lokale mensen op te leiden. Nederlandse mannen kunnen nogal horkerig overkomen. Dingen werken daar echter heel anders. Het begint met een beetje kletsen, met een kopje thee erbij. Pas na een tijdje ga je over tot zakendoen en beslissingen nemen. Ik vond dat juist hartstikke leuk!

Burgerfunctie

'Ik ben sinds 2016 hoofd van het Calamiteitenhospitaal: een unicum binnen Europa. Het is een noodhospitaal waar slachtoffers

na rampen met meer dan 15 gewonden worden opgevangen. Dat kan variëren van grote ongelukken en branden tot overstromingen. Recente voorbeelden zijn de opvang van Nederlandse toeristen na de tsunami in Zuid-Oost-Azië (2004) en de verzorging van gewonden na het neerstorten van het toestel van Turkish Airlines (2009). Ook bij de uitbraak van infectieziektes kan het hospitaal worden ingezet, zoals enkele jaren geleden met een ebola-patiënt.’

‘Ik geef leiding aan een team van zeven mensen. Wij moeten ervoor zorgen dat het hospitaal met 200 bedden alle dagen van het jaar binnen 30 minuten operationeel is. Daarbij wordt met allerlei partners samengewerkt, zoals de Veiligheidsregio’s, meldkamers en het Nederlandse Rode Kruis. Daarnaast houden wij een aantal oefeningen per jaar. Wat mijn werk soms lastig maakt, is dat ik mijn team moet blijven motiveren terwijl er een hele tijd niets gebeurt. Hoewel je natuurlijk juist wilt dat er geen rampen in Nederland plaatsvinden.’

Vrouw en Defensie: geschikt of ongeschikt?

Bij Defensie werken in totaal 59.000 mensen, van wie 42.000 in een militaire functie en 17.000 burgermedewerkers. Het aandeel vrouwen is 1 op 10. Om meer vrouwen voor Defensie te interesseren, is in juni 2016 - onder voormalige minister Jeanine Hennis-Plasschaert - een wervingscampagne gestart met antwoorden op een aantal ‘Female Asked Questions’, zoals: heb je als vrouw bij Defensie recht op zwangerschaps- en ouderschapsverlof? Zijn uitzendingen verplicht? Zijn alle onderdelen van Defensie toegankelijk voor vrouwen? Het antwoord op de laatste vraag luidt overigens: nee. Vrouwen zijn alleen niet welkom bij de onderzeedienst, omdat een gemengde bemanning zou kunnen leiden tot verstoring van de operationele inzet. Wel is onlangs de allereerste vrouw toegelaten tot de opleiding van het Korps Mariniers, de elite-eenheid binnen de Marine.

Werk-privébalans

‘Ik heb twee dochtertjes: van 5 en 7. Toen ik naar Mali werd uitgezonden waren zij pas 2 en 3 jaar oud. Ik kreeg daar van collega’s destijds best wat negatieve reacties op. Zij vonden dat je als moeder thuis hoorde te blijven. Je hebt als vrouw binnen Defensie ook een beschermingsregeling tot je jongste kind vier jaar is. Natuurlijk was het af en toe heel moeilijk om mijn dochtertjes vier maanden lang te moeten missen, maar mijn man en mijn moeder hebben fantastisch voor onze kinderen gezorgd. Wij hadden ook allerlei ritueeltjes bedacht, zoals een puzzel waar steeds een stukje bij kwam, om de tijd te overbruggen.’

‘Nu mijn kinderen iets ouder zijn, zijn ze zich meer bewust van allerlei dingen. Ik zou zo’n uitzending waarschijnlijk dan ook veel moeilijker vinden. Toch heb ik die uitzendingen als een geweldige ervaring beleefd. Met momenten waar ik daadwerkelijk iets heb kunnen toevoegen. Zoals voor die collega wiens vader op sterven lag. Binnen een half uur hadden wij geregeld dat hij naar huis kon, zodat hij zijn vader nog bij leven kon zien. Dat zijn dingen die je nooit meer vergeet.’

It's a (wo)man's world

In deze rubriek vertellen vrouwen hoe het is om te werken in een traditioneel door mannen gedomineerde werkomgeving.

VROUWEN OP DE ARBEIDSMARKT